

täiskaswand inimene; siis lugu lähäb teiseks. Waadage, kaks asja peate siis tegema: tööd ja palwet, nõnda et käed, silmad, kõrwad, kõik liikmed ja mõistus oleksid liikwel! Aga mõni teeb enam, waerwab ennast tühja murega: kui haigus tuleb, mis siis? kui talwe külm, kust saan sooja? kui põud rikub wilja, kust leiba wõtta? See on rumalus. Mõttele ommeti, kui rika mehe laps ütles: kingad, kuub katki; kes annab uusi? — tõeste, sina naeraksid seda last; ta saab ju isa käest. — Mүүд mõtle jälle: Kes kõige rikkam on, Sumal taewas on sinu isa, tema ütleb: „(Pawlu r. 50, 10.) Kõik metslojuksed on minu pärast, metslojuksed mägede peäl tuhande kaupa!“ Kes lojuuste murepidaja, ega see sind maha ei jäta. Taban mõnda tema rikusest kõneleda; pea seda meesles, kui mure sinugi peale kipub.

Ameerika-maal on muu loomade hulgast iseäranis imelik üks tui sugu, mis kühugi kauemaks elama ei jää, waid alati teekäi-

mise peal. Tuhande ja miljooni *) kaupa on need linnud üheskoos; lendawad otsekui pilwe, kellest päike läbi ei paista ja kes nende alla juhtub, selle rie ei saa paremaks, sest lindude sõnnik sajab maha nagu lume kibermed. Nende toidus on kõikisugu wili, ja imelik on, et puhkades jääwad puu oksste külge rippuma suures tropis, sest teine hakkab teisest kinni, nagu mesilased teewad. Seda teewad nii hulgaliste, et puud, mis kaks jalga paksud, tüüka otsast wahest murravad, et oksad ja wõsud lõbutud saawad, otsekui kange tuulega. Nende sõnniku kord on siis maas pool jalga kõrge, ja praginat kuulusse, kelle wastu inimese heäl ei hakka. Sina küsid: mis kasu sest on? Kuule. — Kui linnu trop äräläinud, siis jookseb rahwas jenna koku, ja korjab need tuid ära, mis jenna mahajäänud et olid haawatud ehk oksstest surmiks löödnud. Kord tuli niisuguse kofta keegi kolmesaa muunseaga, neid muumas

*) mis miljoon on, taban pärast seletada.